

SLOVENSKI NAROD.

značaj vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ograke dožele za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za eden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem in dom so vse leto 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 23 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za eden mesec 1 K. 90 h. — Za tuje (dožele) toliko red, kolikor znača poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h., če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vradojo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravljanje pa v pritličju. — Upravljanju naj se blagovno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Šuklje in šolstvo.

II.

Šuklje trdi včas očvidnim satovom nove šole, da je ta šola zelo traga, da pa ni za nič. Ker ni za nič, je navadno zavrnje, in ko bi bila nova šola tak, kakor on trdi, bi bile že javno vse avstrijske šole zaprte. A taj vidimo? Šole se množe od leta to leta in šole se ne usiljujejo ljudem, nego ljudstvo jih želi in včas izsemu nasprotovanju duhovnikov še prasi zanje. Mnogoštevilne prošnje trajnih šolskih svetov, ki leže pri okrajnih glavarstvih in pri deželnem šolskem svetu za nove šole in za razširjenje šol, bjejo Šukljeja tako po zobe, da je pač vsaka beseda odveč. Slavospeve novi šoli poje ves razumnejši del našega naroda v teh prošnjah. S tem pa nočemo trditi, da istreza veljavni šolski zakon vsem potrebam. Zakon je že nad 30 let star in treba ga je popolniti v duhu Jasa.

Toda Šuklje ni samo rekel, da nova šola ni za nič, nego je tudi trdil, da je nova šola slabješa od stare šole ter dostavil, da ima zato neovrgljivih dokazov. Pozivljamo Šukljeja, naj spravi te svoje dokaze na dan, da bomo mogli odgovoriti. »Gentleman«, kakor hoče biti Šuklje, bi ne smel delati s pavšalnim sumnjenjem. Poznamo prav dobro vse hibe novodobne šole, a če se še ne dajo odstraniti, ni tega krivo učiteljstvo. Vključ Šukljejevemu pavšalnemu sumnjenju trdimo smelo, da pomenja nova šola velikanski korak naprej; in da je tisočkrat boljša, nego je bila tista stara šola, za katero se danes razvnema penzionist na Kamnu.

En sam dokaz je Šuklje navedel za svojo trditev, da je bila stara šola boljša, kot je nova šola. In ta dokaz je tako klasično naiven, da moramo dvomiti, če je Šuklje še popolnoma zdrav — na umu.

»Kar je nas starejšib, se marsikateri izmed nas pač z jasnim vese-

ljem spominja nepozabnega učitelja na tedanji ljubljanski normalki, starega korenjaka Ivanetića. Kak mož je to bil in kake učene uspove je dosegel s svojo mladino: S svetilko ob belem dnevu lahko hodite po novodobnih usornih ljudskih šolah in celo na glasovitem dunajskem pedagogiju boste zmanj iskali tako bistrih dečkov, tako dobro za ljudska šolo, nič manj pa tudi za praktično življenje pripravljenih učencev, kakor so bili odljniki v Ivanetićevem četrtem razredu ljubljanske normalne šole.

Ako bi z lastnimi očmi pod tem člankom ne čitali imena nekdanjega profesorja srednjih šol in sedanjega dvornega svetnika in državnega poslance, bi se na tako izjavo in trditev niti ne osiral, ker je bedasta. Le z ozirom na Šukljejevo osebo, hočemo osvetiliti to njegovo bedarijo.

Šuklje si domišljuje, da ima nekaj pojma o ljudskih šolah, čeprav ni teh nikdar nadzoroval, niti po njih sobah učil, in domišljuje si, da ima dovolj prakse, govoriti o ljudskih šolah, katero prakso si je pridobil pri aprobiranju šolskih knjig na Dunaju. Domišlja je labko res prav obsežna, ali včas temu je Šukljejevo pisarjenje dokaz, da mož o šolstvu ničesar ne razume. Poučevanje na srednjih šolah se zelo loči od poučevanja ljudskih šol. Tudi po aprobiranih knjigah za ljudske šole se ne more nikdar sklepati na uspehs in na način pouka v teh šolah.

Vse naše šole in celo pedagogij na Dunaju ne more dobiti takih uspehov, kakršne je dosegel Ivanetić v svojem času, pravi na megalomaniji bolni Šuklje, pa se ni o tem nikdar prepričal. Ali more pameten človek po uspehih enega samega učitelja soditi vse učitelje vesoljne Avstrije? Taka sodba je otročja, je neumna in nedostojna. Šuklje kuje Ivanetića le zato v deveta nebesa, da bi ponižal vse avstrijsko učiteljstvo. Žal nam je, da moramo spraviti na dan zadeve pokojnega našega Ivanetića. Njegovi potomci naj nam to oprostijo. Neki

Ivanetićev učenec, sedaj še živeč župnik, torej za Šukljeja gotovo merodajan mož, je izrekel na slednjem sodbo: Ivanetić je bil jako dober učitelj, le to napako je imel, da se ni držal nič predpisanih knjig in je bil strašno jezovit. Iz svojih rokopisov je navadno narekoval in tudi po njih učil, to pa nalašč radi tega, da je dobil več učencev za privatni pouk in s tem več dohodkov. Naloge za dom iz računstva je dajal vedkrat tako težke, da jih niti osmošolci niso mogli rešiti. Talentirani učenci, katere je on poučeval privatno, so bili njegovi ljubški in izvrstno poučeni, rewežev in tepev pa ni maral. O odgoji, kakršna se sedaj goji po ljudskih šolah, ni imel niti pojma. Palica je bila v šoli vsakdanja hrana. Kadar ga je ujezil kak paglavest radi slabih odgovorov ali česa družega, takrat je vstal in letal za učencem po šoli s palico v roki, dokler ga ni nasekal, če mu ni ušel skozi vrata domov. Takšna gonja se je primerila velikokrat.

Radi verjamemo, da takšnega učitelja ni več dobiti pri nas niti v pedagogiju na Dunaju. Ivanetićevi učenci so bili iz vseh vetrov cele dežele, in sicer najbolj talentirani, ker je takrat na kmetijah bilo le jako malo šol, pošiljale so se v mesto najboljše glavice. Ako je Ivanetić pri odbranih učencih in s privatnim poučevanjem imel sijajne uspehe, se ne čudimo nič, to pa bi drugi učitelji pri takšnih razmerah dandanes dosegli še v veliko večji meri.

»In kaj je stara šola, katera je seveda tudi imela svoje hude nedostnosti, napsled stala deželo? Oglejte si n. pr. računski zaključek normalno-šolskega zaklada iz 1. 1867. in videli boste, da je cela čista potrebščina za ljudsko šolstvo na Kranjskem značala pred 37 leti zgolj 6977 gold. ali 13.954 K., pri katerih so celo že všetki stroški za učiteljske pokojnine. Zadnji računski zaključek normalno-šolskega zaklada za učiteljske pokojnine za 1901. kaže nam izdatke

v znesku 955.241 K., oziroma 97.742 K., tedaj skupaj 1.052.983 K. Ako od te kosmati potrebščine odtegnemo dohodek ob teh zakladov, kateri so leta 1901. značali 40.735 K., oziroma 26.131 kron, tedaj skupaj 66.866 K., preostane vendar še štisti stroškov za ljudsko šolstvo 986.117 K! Iz teh suhoperarnih številk kaže se pomembljivo dejstvo, da je dejelno obremenjenje za ljudsko šolstvo poskodovalo tekom 37 let za celih 7066‰. Tako Šuklje.

Stara šola je dejelno stala res malo, ker so učitelji imeli od 40 do 100 gld. plače na leto in baviti so se morali več z drugimi opravki kakor s šolo, a takih šol je bilo takrat tudi prav malo. Čuditi se moramo, da Šuklje in z njim ves klerikalizem vedno in povsod vpije, kako so drage šole in kako je ljudstvo obremenjeno z davki radi teh, o cerkvi in duhovščini pa ne zine nikdo od teh nikoli besede, dasi je šola z učiteljstvom za narod stokrat potrebnejša kot cerkev. Cemu navajajo klerikale vedno le šolske stroške? Naj dajo na dan enkrat tudi račune o cerkvenem premoženju in teh dohodkih, o plači duhovščine, o beri, prostih dohodkih, štolnini, mašah itd., in videli boste kmalu, da vsi stroški za šolo v primeri s stroški za vse cerkvene in duhovske potrebščine, katere žrtvuje naš narod, so silno majhni ali bagateljni. Cerkev in duhovščina požretna največ denarja. Kot državnemu poslancu mu jedolžnost posebitudi v to zadevo, naj nas torej Šuklje zadovolji hitro s suhoperarnimi številkami o vseh kranjskih cerkvenih in duhovskih dohodkih. Ako tega ne storii, misliti si moramo, da navaja šolske stroške po klerikalnem kopitu le zato, da se ljudi slepi iz sovraštva zoper šolo. Vemo prav dobro, da so šolski stroški veliki. Če hočemo dovesti naš narod do boljše omike, do boljše dočnosti in sreče, treba bo žrtvovati še mnogo več; a ti stroški, ta žrtva in sršna kri našega naroda ne bo zaman in brez uspeha, ves ta založen

kapital se bo obrestoval s tisočimi odstotki. Kakor je treba za vzdržavanje vojne treh reči: denarja, denarja, denarja, isto ga je treba tudi za ljudsko prosveto, za narodno omiko, za šolo. Kdor je temu nasproten, je ali slep in otrjen brez narodnega čuta, ali pa zgrisen nasprotnik vsakega narodnega napredka.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Izpred Port Arturja.

Kakor je bilo pričakovati, je general Steselj poziv, da bi se naj Port Artur vdal, odločno odklonil. Japonci bodo torej morali, ako hočejo dobiti trdnjava v svoje roke, zavzeti Port Artur z naskokom, ki bo getovo tako krvav, kakor ga zgodovina še ne pozna. Japonci vedo dobro, da jih bo to stalo naravnost ogromnih žrtev; da bi se teh izognili, so pozvali generala Steselja, da jim naj trdnjava, katere itak ne more baje obraniti, izroči, da se prepreči nadaljnjo krvolutje.

Kdor bi mislil, da bi Japonci morda iz humanitetu radi dosegli, da bi Port Artur kapituliral, bi se zelo motil. Za Japonce so pri tem odločilni in merodajni popolnoma drugi oziri in nagibi!

Cim bi namreč trdnjava prostovoljno kapitulirala, bi si Japonci ne le ohranili tisoč in tisoč vojakov, marveč bi, kar je glavno, postala vsa oblegajoča ogromna armada mahoma prosta in bi se lahko porabil v okrepljenje japonske mandžurske vojske proti generalu Kuropatkinu.

Ker se sedaj še domneva, da Kuropatkinova armada še ni tako številna kakor japonska, bi Japonci v slučaju kapitulacije Port Arturja lahko koncentrirali vse svoje sile na eno točko, lahko bi objeli Ruse z veliko premočjo in jih porazili.

Ta načrt je bil kajpak zelo vabljen, a splaval je po vodi — Steselj,

LISTEK.

Vinjeta.

Josip Knaflid.

Bilo je še zdaj (za ta kraj namreč), in prostori so samevali v tih praznoti. Le tuintam je ždel pri mizici kakšen gost, v čemerni svoji resnosti preje podoben filistru nego bonvivantu, dasi je najti filistrov na takih krajih prav tako malo kakor angelov v peku... in tuintam je prišel kdo skozi steklena vrata, ki so bila odprta na ulico.

Sicer pa je vladal dolgčas po vsej kavarni. Markerji so zdehalo po kotih, bleda gospodična v bifeju je žečala čašice, orkester na gorenjem koncu dvorane pa je dremal. Le po dolgih presledkih kdaj so segli kavarni umetniki tam po svojih instrumentih — kakor bi se splašili, se je zdelo vsakikrat — in so zaigrali; ali godba je napravila zgolj šum, druga učinka ni imela.

In nastale so nekaterikrat pavze, ko je bilo povsem tiko v kavarni — in samo mehke, plazeče stopinje dam je bilo slišati. Gorindol so se izprehajale po dolgi dvorani, druga za prugo so krožile okoli miz, lepe

dame rožnih lic, temnih oči in s sladkim parfemom v svili bujnih tolet. Hodile so mimo mene, počasi, telesa zvijje in metaje na-me zdaj plamenteče, zdaj mrzle pogledi — levine sem videl hoditi tako po zverinjakih.

Slonel sem top v svojem kotu. Nisem čutil ne strasti, ne poželjenja. Zakaj tudi najsurovejši strasti se hoče diha poezije, ako naj se razvname... toda tukaj v tem ozračju! Kavarniški vzduh, oni leni, strupeni duh kave in likerjev, se je spajal s soparico poletne noči in tisočerimi gniliimi hlapovi velemesta, pritskajočimi z ulice, v atmosfero, ki je bila prenasledena grde banalnosti in je vse okoli sebe obdajala z ostudnostjo. Ostudna je bila širna dvorana z blestevimi zrcali in rdeče-baržunastimi divani, ostudna kričava godba, ostudni godci in natakarji, ostudne celo so bile električne žarnice s sprevo, bohotno svojo svetobo. In dame čele! Kake grde vlačuge! Pogled nanje je zbujal gnus in njihov parfem je smrdel...

V meni se je porajalo naenkrat kakor upor jesne moči, in bilo mi je, da bi planil pokoncu, da bi poteptal pod nogami te odurne spake,

ki so se mi režale tu tako nesramno v obraz, da bi pograbil te revne, onemogle kreature natakarjev za vratove in stresel njih trhla telesa iz oblek kakor se strese blato iz cunja... da bi razbil vse okoli sebe in se dvignil nad vso to gnuso, jako in ponosno. In hip pozneje me je objelo hrepnenje, da bi zbežal odtod v sanjav vrt, kjer mesečni žarki poljubujejo bele rože... Toda atmosfera, ki sem jo dihal, je zadehnila mojo kri, ostal sem, in moja duša se ni povzpela do nikakega junastva.

Noč je štela pozne ure, in v kavarni je postajalo živahnejo... Vesle družbe mladih gospodov so prihajale, prostori so se polnili, sreča, petje in žvenketanje čaš se je razlegalo, enako vriskom zmagajoče strasti, v šumne valove godbe, ki je igrala neprestano, divje, kakor blažna. In dim cigaret se je kadil, glave so se omamljale — levinje so triumfujoče gnale proč plen za plenom...

Med njimi, Venerinimi izvoljenimi hčerami, je bila ena posebno zanimiva. Bila je to visoka, suha ženska, pol mlada, pol starca, z razmršenimi črnimi grivami in fantastnim slamnikom, ki se je zibal na

njeni glavi nalik velikemu eksotičnemu netopirju. Vsa vratje grdo-lepa ženska! Kakor furija je vihrala venomer semterja po dvoranji, suka je glavo na vse strani, in zdajpazdaj je obstala pred kako mizo, z naenkratnim zaletom, kot bi jo nekaj popadlo, in je zapičila svoje zelene, žgoče oči v tega ali onega tam sedečega, čudno, krdevito zgibaje pri tem z udi... Strašna strast je morala prevzemati to žensko, in kadar se je pojavila tako pred menoj, mi je bilo, da plane zdajci na-me, me oklene kakor pajek muho in mi izpije kri...

Prizadevala si je mnogo, a srčne ni imela. Nihče je ni povabil k себ, vsak se je bala menda, da mu ne bi izplačal krvi!

A ona se je zdela, da nekoga pričakuje. Večkrat je tekla vun na ulico in vsakogar, ki je vstopil, je premotrla.

Slednjič menda je prišel pravi, kajti z divjim nasmehom se mu je zagnala naproti.

Bil je mlad mož, po uniformi sklepati železniški uradnik. Uniforma je bila zelo lepa, pa tudi on je bil zelo lep človek. Raven in visok, s krasnimi svetlorjavimi brki in dihom zdrav na svežem finocbitem obrazu.

Seveda je nedostajalo tem lepim potezam duhá — no bolje je biti lepemu nego duhovitemu.

Pozdravila sta se, pri čemer ga je objela ona okoli pasa. On se mi je zdel prvi hip nevoljen, potem pa se je nasmejal in jo je spravil v diskreten kotiček za širokim stebrom.

Sela sta na divan, in natakarji jima je prinesel vitko steklenico vina in slaščic. Opazoval sem ju.

On je bil videti uporen, ona pa — kako si ga je osvajala! Sedala mu je v naročje, objemala, poljubovala ga, šepetalna mu v uho... in evo, čez komaj pol ure ga je premagala popolnoma.

Hlastno je vstal, opasal svoj meč, plačal, in roko v roki sta odhitela vun v noč...

Sel je z njo, nekje morda pa mu je v beli postelji spavala nevesta in

ni mož, da bi se vdal! Port Artur se bo ali držal, ali pa bo častno padel!

Njegovi hrabri, heroični branitelji umrjo raje častne in slavne smrti za domovino, kakor pa da bi se strahopetno vdali!

O položaju portarturške trdnjave nam poročila ne vedo skoraj ničesar novega povedati.

Japonci baje neprestano bombardirajo mesto s tako intenzivnostjo, da je prebivalstvo prisiljeno prebiti v podzemskih hodnikih, ki so varni pred bombami in granati. Kitajci pripovedujejo, da je japonska artiljerija vse svoje strele koncentrirala proti skladisju premoga, da bi ga uničila.

Japonci baje zatrjujejo, da bodo tekom petih dni zavzeli trdjavjo, dočim Rusi zagotavljajo, da se lahko drže vsaj še dva meseca.

Neki Američan, ki je bil v službi v ladjedelnici v Port Arturu in je te dni došel v Čifu, pripoveduje, da se je po pomorski bitki dne 10. t. m. vrnila v Port Artur samo ena križarka, ki je imela štiri dimnike; bila je sicer poškodovana, a ker so jo v kratkem popravili, je zopet odplula iz pričastišča.

Po tem poročilu se ruske oklopne niso vrnilile nazaj v luko, kakor so zatrjevali Japonci!

Ruske mine so pokrite s starim železom. Njih učinek je velikanski. Tisoč in tisoč Japoncev so že uničile. Mine so bile dosedaj najboljše obrambno sredstvo portarturške posadke.

Za koliko so se Japonci že približali pravi trdnjavi, se ne more presoditi. Po nekaterih poročilih so še oddaljenii šest milij, po drugih pa še eno miljo.

Reuterjev urad pa poroča, da so se Japonci izkrcali v Golobjem zalivu in da prodirajo proti trdnjavi od Palingčinga, ki leži dve miliji severno od Port Arturja.

Druge vesti pa vedo celo povedati, da so se Japonci že polastili nekaterih notranjih utrd.

Da je ta vest izmišljena ni treba naglašati! Čim bi se namreč Japonci polastili le ene notranje utrdbi, bili bi že tudi gospodarji mesta.

Manifest generala Steselja.

General Steselj, poveljnik portarturški, je izdal na posadko ta-le manifest:

Junaški branitelji Port Arturja! Prišel je trenutek, da združimo vse svoje moči, da ohranimo vse svoje zemlje — trdnjavo portarturško. Naš veliki car, naša skupna mati — sveta domovina ruska — pričakujeta od nas brezpogojno izvršitev naše svete dolžnosti, da ubranimo trdnjavo sovražnega navala. Vsakdo iz-

med nas se naj spominja svete svoje prisegi in v prsi si naj udolbe prepričanje, da zanj ni nikjer drugje mesta, kakor na obsidju trdnjave. Ravnajoč se po zgledu svojih junashkih prednikov, se ne boderemo umaknili niti za en korak; sovražniku ne prepustimo niti pedi svoje zemlje in vsakdar se mu boderemo postavlali v bran s hrabrostjo. pride čas, ko boderemo sovraga kaznovati za njegov predzni napad! Sovražniki, boste prepričani, da je Bog z nami! Steselj, general.

„Cesarevič“ v bitki.

Castniki oklopnice »Cesarevič« pripovedujejo: Admirala Vithesta je ubila granata, ko je stal na poveljniškem mostiču. Ista granata je ubila tudi tri oficirje in štiri pomorščake. Druga granata je zadela krmilo in ubila in ranila vsakogar, ki je bil v bližini. Tretja bomba se je razpočila na jamborih in uničila telefon, brzjavne aparate, kompas in krmilo. Vsa ladja se je strela in se vrtela v krogu, dokler se niso v desetih minutah izvršila na krovu najnajnejša popravila. Nato je prevzel poveljstvo najstarejši kapitan, ki je odredil, da naj se nemudoma odplije proti Tsingtauju. Stroji so služili kot krmilo in ravnat se je bilo treba po zvezdah, ker so bili vsi kompasi pokvarjeni. Ob 3. uri zjutraj se je posrečilo nekemu mlademu častniku, da je sestavil nov kompas. Ponoči so nas napadle japonske torpedovke petkrat. Toda nobeden torpedo ni zadel ladje. Japonci so spuščali pred oklopne plavajoče mine. Vsi topovi in stroji so funkcionali izborni. Ob devetpalčnem Kruppovem oklopu so bres uspeha odletavale največje krogle. Ko so bili porušeni dimniki, smo porsobili 350 ton premoga, dočim je nam zadostovalo sicer 120 ton. Vkljub temu je »Cesarevič« še vozil 16 vozlov na uro.

Vladivostoško brodovje.

Iz Vladivostoka se poroča, da ste obe križarki »Rosija« in »Gromoboj« srečno došeli v luko. Včeraj so nekateri listi vedel povedati, da se je med potoma potopila »Rosija«, kar pa ni resnično, kakor je razvidno iz gori navedenega poročila.

Križarka „Novik“ — potopljena.

Po poročilih iz Londona je baje došla vojnemu ministrstvu v Petrograd brzovjaka, da se je križarka »Novik« na potu v Vladivostok potopila. Ako se upošteva, da je ostal »Novik«, kakor so zatrjevali japonski viri sami, v bitki popolnoma nepoškodovan, je popolnoma izključeno, da bi se potopil, ako ga niso napadli Japonci, kar se pa tudi zanika. Sicer se je pa že včeraj poročalo, da je »Novik« že prispeval v Vladivostok.

ima tudi med tistimi, ki so ostali v samostanu, odločne nasprotnike. Odnehati pa zaradi tega ni misil. Volja njegova je bila želesna in neupogljiva in kar je sklenil, to je izvršil do zadnjih konsekvens, pa če bi to moral plačati s svojo glavo. In tako je teklo življenje v samostanu prav tako, kakor prej, ko je še živel prior Ahacij.

Prior Celestin je imel samo enega prijatelja, kateremu je res zaupal. To je bil Simon Kozina, ki ga je Celestin smatral za svojo glavno oporo, ker mu je veste poročal o vsem, kar se je godilo na Vrhniku in daleč okoli po vasih in gradovih in ker je izvohunil tudi stvari, ki jih sicer niti pri spovedi ni bilo izvedeti. Prav posebno važnost je polagal na natančna poročila o početju Antona Magajne, katerega je smatral za najnevarnejšega nasprotnika samostana in naravno je, da ga je tudi zanimalo Magajnov razmerje z gospo Regino, ki je imela na vse ženstvo velik vpliv ter je mnogo storila, da je celo ženstvo nehalo hoditi k spovedi, k maši in k obhajilu ter se navzemalo reformacijskih naukov.

Bojim se, da nastane iz Magajnovega razmerja z gospo Regino še krvava tragedija, je večkrat menil prior Celestin. Če spozna Završan, da se mu je žena izneverila — kdo ve kaj stori.

„Palada“ na potu v Vladivostok.

Kakor je znano, je admiral Togo poročal, da so je v pomorski bitki dne 10. t. m. najbrže potopila križarka »Palada«, katero je sploh Togo v svoji domišljiji potopil že neštetočrat, a je že vedno živa. Tudi to pot ga je, kakor se kaže, varala njegova fantazija. Zatrjuje se namreč, da pluje »Palada« proti Vladivostoku in da so jo te dni že vidieli na severovzhodni japonski obali.

Baltiško brodovje.

Kakor se poroča iz Petropavla so vesti, da bi baltiško brodovje splošno odplulo na bojišče, po polnom neosnovanem. Nasprotno, voda je že vse ukrenila, da bo brodovje na potu na bojišče kar najbolje preskrbljeno s premogom tudi v službu, da bi Angleška ne hotela odpreti svojih pristanišč rusku brodovju in mu ne dala premoga. Sicer pa ne bo nikdoni cesar izvedel o baltiškem brodovju, dokler se ne bo pojavilo na bojišču. Ali je že odplulo, ali hō ře odplulo, to ostane tajno, in ruska voda je poskrbela, da ne bo nikdo nepoklicano in o nepravem času odgrnil zastorja, ki zakriva to skrivnost.

Križarka „Ural“.

Ruska križarka »Ural« je na portugalski obali, kakor se poroča iz Londona, streljala na angleški parnik »Scotian«, ga ustavila in preiskala. Takisto je ustavila 45 km od Gibraltarja parobrod »Brookfield«. Enako poroča tudi parnik »Oroja« in več drugih ladji, da so jih zasledovali ruske križarke.

Nemški ljudski shod v Opavi.

Opava, 18. avgusta. Že sinoči pri mirozovu vojaške godbe povodom današnjega cesarjevega rojstnega dne je izbruhnilo nemško divjaštvo. Vojaško godbo je obkolilo več tisoč ljudi, ki so z zvižganjem in pretenjem prisilili godbo, da se je vrnila v vojašnico. Igranje cesarske himne so prevpili s petjem »Die Wacht am Rhein«. Danes je bil že davno napovedani ljudski protestni shod zoper ustanovitev slovanskih paralelk na učiteljiščih v Opavi in Tešnu. Na shod so prišli le poslanci Schreiter, Wolf, Fr. Hoffmann, Bendel in Türk. Predsedoval je opavski podžupan dr. Kramer. Došlo je blizu 10.000 ljudi. Da se pokaže »nemška sloga«, napadali so govorniki strastno poslance dr. Demela in Hofmanna ter zahtevali, naj odložita mandata. Množica pa je vpila »fej«! — Sprejeli so se rezolucije: 1.) Nemški ljudski shod smatra nameravano ustanovitev slovanskih paralelk na učiteljiščih v Opavi in Tešnu za najpredrznejši in vseh dosedanjih kora-

kov, da se izroči nemškemu Šleziju nad vse draga, zelo razvito šolstvo Slovanom. 2.) Vidi v tem in v prejnjih sredstvih slovanizovanja, da se hoče urešniti namreč, da se mirno, zelo kulturna »nemška« Šlezija izrodi sili in ne omiki manjvrednega lakomnega plemena. (Tako Nemci paujejo!) 3.) V teh korakih vidi pripravno sredstvo, da se v dosegu vedno lojalnih in potrežljivih srčih nemških Šlezijev zatreva vsaka privrženost napram skupni državi v vsekrsno patriotično in dinastično dušstvo (Tako groze Nemci kroni!). 4.) Shod poziva s svarilnim glasom vladu, da takoj opusti namero glede ustanovitve paralelk na učiteljiščih v Opavi in Tešnu (Tako Nemci vladci zapovedujejo!). 5.) Zahiteva uvedbo nemškega državnega jezika ter izreka svoje trdno, globoko prepričanje, da brez izdatnega pospeševanja nemščine, ki je v Avstriji zvezni (?) element, ne more skupna država dolgo obstati; ako se zatira (?) ta država zdržuječi element, se bo Avstrija v najkrajšem času razdelila in razbilta. (Tako znajo Nemci prorokovati!)

Opava, 18. avgusta. Po shodu so šli zborovalci demonstrirat pred vladno palado, kjer se je vršil ravno banket, ki ga je priredil deželni predsednik na čast cesarjeve slavnosti. Demonstrantje so tako surovno razsajali, da je splezal posl. Wolf na neki drog ter pozival množico, naj gre k spomeniku cesarja Jožefa II. Proti došlim orožnikom so se demonstrantje takoj kot besni zagnali, vsled česar je bilo več hudo ranjenih z bajonetmi. Priti je moral bataljon pešcev in oddelek konjenikov, da se je polegel »furor teutonicus«.

Vlada se vdaja nemškemu terorizmu?

Praga, 18. avgusta. Kakor poročajo nemški listi iz Šlezije, se je vlača deloma že vdala državni nemški zahtevam glede slovanskih paralelk na učiteljiščih v Opavi in Tešnu, ker je dotični načrt poslala po deželnem odboru deželnemu šolskemu svetu, kakor so Nemci zahtevali.

Opava, 18. avgusta. Vodstvo češke stranke v Šleziji je obvestilo vse občine v opavski okolici, naj ne hodijo povodom nemškega shoda in nemških demonstracij v Opavo, ker se itak vrši dne 21. t. m. tam slovanski shod v prilog ustanovitve paralelk. Tudi se izreže deželnemu predsedniku zahvala za njegovo postopanje. Slovani v opavski okolici so praznovali cesarjev rojstni dan z ranogimi kresovi, da so kljubovali nemški demonstraciji.

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest.

(Dalej.)

XII.

Samostan v Bistri je imel novega gospodarja. Zlasti križec, ki ga je toliko let nosil umrl prior Ahacij, je sedaj dičil široke prsi patra Celestina, ali sedaj ni bil novi prior nič prav vesel svojega dostenjanja, po katerem je toliko let hrepenel in obhajale so ga temne slutnje, da utegne biti kmalu konec njegovi slavi in njegovi moči.

Pri volitvi je namreč med menihni nastal razpor. Nekateri izmed starejših menihov so bili očitno nastopili proti Celestingu, ker se niso strinjali z načinom njegovega vladanja in s sredstvi, katera je rabil, da je krotil zatirano kmetsko ljudstvo. Ciganski napad na samostan je bil napravljen na menihe globok vtis. Nekateri so začeli spoznavati veliko nevarnost, ki preti samostanu, če ne začno z ljudmi drugače delati, drugi so se bili navzeli reformacijskega duha in so iz tega vzroka nasprotovali Celestingu. Sicer je pater Celestin vzlil temu zmagal in je postal prior, toda koj prve dni po njegovi instalaciji so štirje menihi skrivači zapustili samostan in sporočili, da se več ne vrnejo; iz vsega vedenja nekaterih drugih menihov pa je prior Celestin spoznal, da

E, kaj, je reklo Simon Kozina, navadno je pa le, da moženi odpusti. Poglejte, hrabri Menelaj je deset let čez trojansko zidovje Heleni grozil, da jo ubije, napisled ji je pa le vse odpustil. To je že tako usoda zakonskih mož in pravična usoda, da se jim ljubavni triumfi mladostnih let plačujejo v zakonu z rožički.

Prior Celestin in njegov prijatelj Simon Kozina pa sta bila v zmoti. Magajna in gospa Regina sta se le malokdaj videla in samo vspričo drugih ljudi govorila. Nikdar nista niti z besedico omenila ali izdala svojih čuvstev.

Tretji binkoštni dan je bilo pri cerkvi sv. Lenarta na Vrhniku proščenje in zbrala se je sedaj ogromna množica ljudstva iz cele obsežne župnije in tudi iz okolice, ne toliko zaradi cerkvenih opravil, nego ker je bil s shodom združen semenj in različna razveseljevanja. Tudi gospa Regina je imela goste. Pričeli so sodnikovi iz Polhogove grada, Erazem in tudi Angela in sodnik Završan je sam reklo svoji ženi, naj povabi ta dan tudi Antonia Magajno.

Pred cerkvijo je bilo postavljenih vse polno štantov. Prodajalo se je vse mogoče blago, pa tudi svetinjice in škapulirji, rožni venci in odpustki. Suh kapucin je imel svoj poseben štant in

je prodajal papeževe blagoslove in odpuščanje grehov. S tankim, evilečim glasom je vabil ljudi k sebi in jim z veliko zgovornostjo ponujal svoje »blago«. Kmetskega ljudstva se je kar trlo okrog njega.

Ljudje kristjanski, je vpil suhi kapucin, sem pojde, sem! Ne skrbite samo za svoje požrešne želodece, skrbite za svoje neumljive duše. Vaše duše ne bodo deležne večnega izveličanja, ker so vse črne grehov. Več grehov ima vsak izmed vas, kakor je kapelj v morju. Tu imate priložnost, da svoje duše operete in očistite, da bodo po Vaši smrti kar naravnost zletele v nebesa. Kupite, ljudje krščanski, blagoslov svetega očeta, ki obvaruje Vas in Vašo živino in Vaše njive vseh nezgod! Kupite odpustkov, da obvarujete svoje duše večnega pogubljenja!

Velika grnča ljudstva je stala okrog kapucina in ga poslušala. Nekateri so se pač smeiali, drugim pa se je čitalo na obrazih, da verjamejo vsako besedo, dočim so tretji segali v žep in odstavljali kapucinu krvavo prislužene svotice ter dobivali za svoj denar popisane kose pergamenta.

Završanova družba je nekaj časa nevoljno opazovala ta prizor, potem pa odšla v cerkev poslušati ljubljanskega kanonika, ki je imel ta dan propoved.

Trgovinska pogodba z Italijo.

Dunaj, 18. avgusta. Iz dobro poučenih krogov se sporodi, da je Avstro-Ogrska privolila v italijansko zahtevo glede izjemne carine na uvoz 200.000 hektolitrov bellega vina. Carina za to množino bo znašala 25 K.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 18. avgusta. Ta-koj za poslanikoma Avstro-Ogrske in Rusije so se oglašili pri turški vladni poslaniki ostalih velesil, da bodo istotako pomnožili število orožničkih častnikov v Macedoniji.

Sofija, 18. avgusta. Zelo sumljivo je, da je Turška imenovala divizijskega generala Hamdi pašo za nadzornika ob turško-bolgarski meji. Hamdi paš je nemudoma odrinil na svoje novo mesto.

Solun, 18. avgusta. Okoli Jedinje-Vardarja se zbirajo vstaši v nepristopnem bičevju ob jezeru. Prišla sta jih zasledovati dva turška bataljona. Vstaši pa se ne bavijo v prvi vrsti s svojo idealno nalogo, temuč silijo prebivalcev, da prestopijo v eksarhat ter sprejemajo bolgarske pope v grške cerkve.

Turško-ameriški spor.

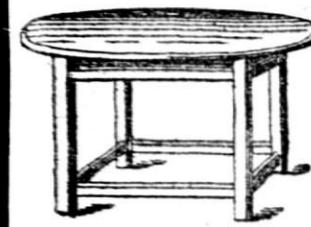
Carigrad, 18. avgusta. Neresnične so vesti dunajskih listov, da se grozi med Ameriko in Turčijo spor znova postriti. Med obema državama se je temveč doseglo naglo sporazumljene, ker sta obe državi popustili iz bojazni, da se katera druga velesila v zadevo vmeša. Tako se je

Naznanilo preselitve!

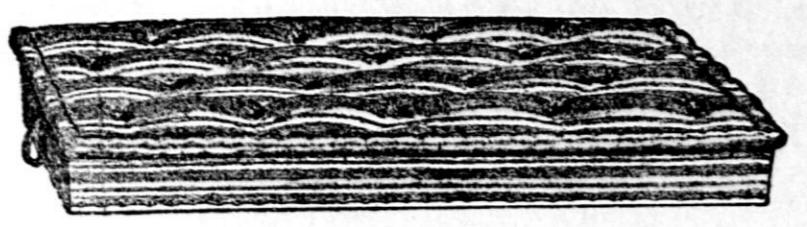
Filip Fajdiga mizarski mojster in trgovec s pohištvo v Ljubljani

naznanja slav. občinstvu, da je svojo mizarsko obrt in zalogo pohištva preselil iz Prešernovih ulic v svojo lastno hišo na

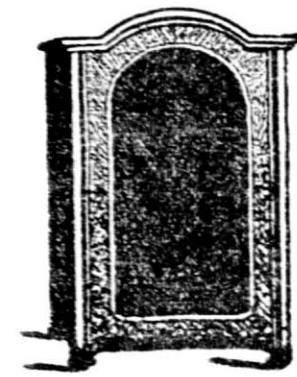
Sv. Petra cesto št. 19, poprej Regalitova hiša, kjer bode izdeloval in prodajal raznovrstno pohištvo po najnižji ceni.

Št. 1.

Št. 2.

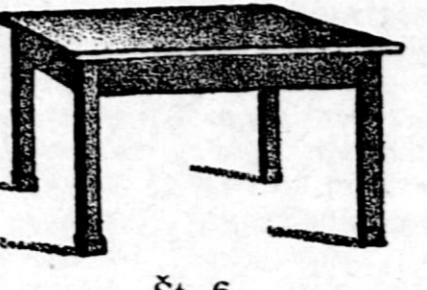
Št. 3.

Št. 4.

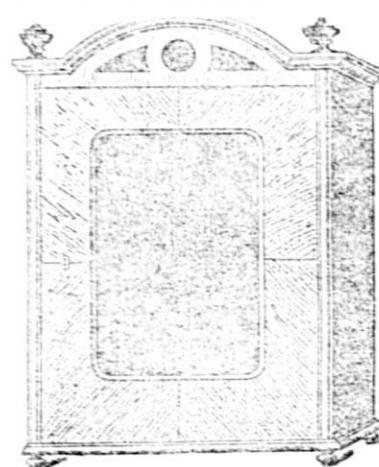

Št. 5.

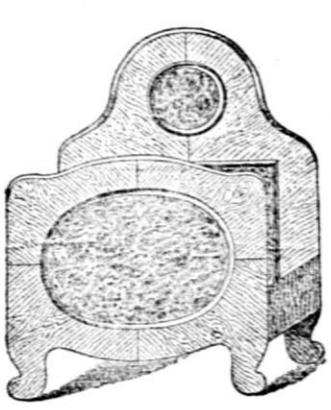

Št. 6.

Postelja, omara, miza in stol vklj. gld. 22.—

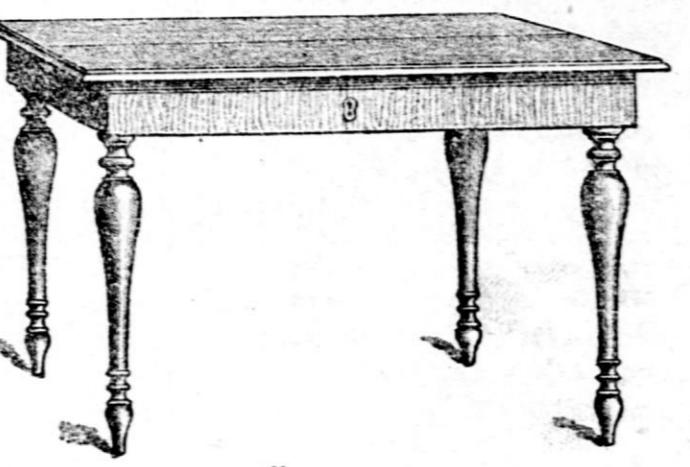
Št. 7.

Št. 8.

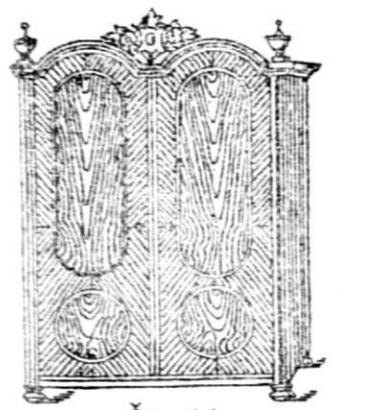

Št. 9.

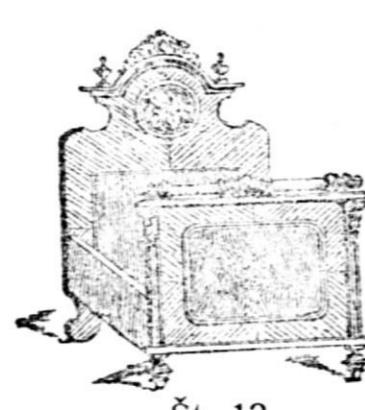

Št. 10.

Dve postelji, dve nočni omarici, ena miza in ena omara vklj. gld. 49.—

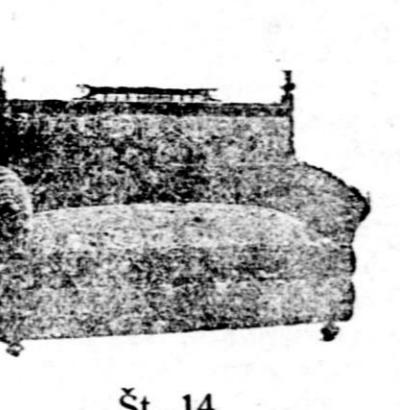
Št. 11.

Št. 12.

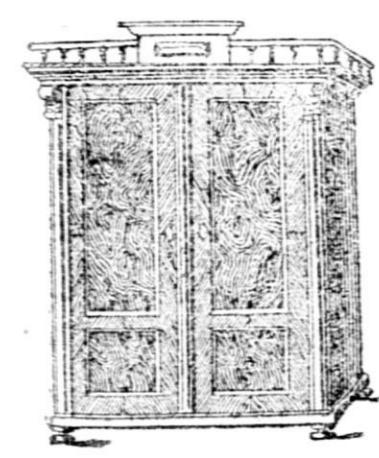

Št. 13.

Št. 14.

Dve postelji, dve nočni omarici, ena omara in en velik naslanjač (zofa) vklj. gld. 139.—

Št. 15.

Št. 16.

Št. 17.

Št. 18.

Postelja, nočna omarica, omara in umivalnik vklj. gld. 170.—

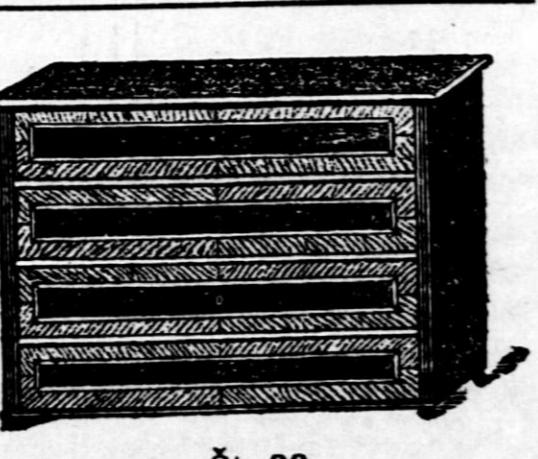
Št. 19.

Št. 20.

Št. 21.

Št. 22.

Postelja, nočna omarica, omara s predali in ena visoka omara vklj. gld. 36.—

Fr. Iglič, Ljubljana.

Postopek, ki morajo v novou sezoni
zopet sodelovati ali pa na novo pri-
stopek k zboru slovenske opere,
oglaša naj se še tekom tega meseca
pri društvenem blagajniku g. Francu
Rozmanu, Volfove ulice št. 10,
II. nadst.

gusta 1904.
— **Sadna razstava v Ra-**
dovljici. V nedeljo 21. t. m. ob
2. uri popoludne se bo vrnil v areni
razstavnega poslopnja v Radovljici
shod sadjarjev. Na tem sestanku se
bo volil pomnoženi odbor, obstoječ

grau. Kavokar dodelan je v
Podgradu krasen »Narodni dom«.
Vrli narodniki v Podgradu, na čelu
jim g. Slavoj Jenko, so se poprijeli
sicer težavne, a hvalevredne naloze,
napraviti na najlepšem mestu stavbo,
katera naj priča, da i v tužni Istri

stopa »Slovan na dan! Komur so
razmire v Podgradu znane, pritrdiri
mora, da je bila ta stavba nujno po
trebna. Poslopje napravila je narodna
tvrdka Josip Samša v Ilirske Bistrici,
za skupno ceno 38.000 kron. Delo
hvali mojstra! »Narodni dom« se
otvoril še leta

— **Premembra poseti.**
Grajsčino barona Wolfartha pri Li-
tiji je kupil državni poslanec Povše
za 40.000 K.

— **V Slovenj Gradcu** se je
dne 18. avgusta t. l. na čast pre-
svetemu cesarju Francu Jožefu na
poslopu »Narodnega doma« izobe-
sila slovenska zastava. Slovenj Gradec
šteje 1000 prebivalcev; od teh se je
pri zadnjem ljudskem štetju priznalo
400 za Slovence. Občinski za-
stop je pustil s silo odstrani-
ti slovensko zastavo oziroma
je isto vzel redar s silo —
in jo ne kam odnesel. Proti
temu škandaloznemu postopanju se
je vložila takoj pritožba na c. kr.
okrajno glavarstvo, katero se pa drži
čisto pasivno in je mirno gledalo to
ravnjanje. Temu nasproti so pa
Nemci postavili ravnopravno pred
»Narodni dom« frankfur-
tersko zastavo, katera še sedaj
stoji in jo čuvajo vse oblasti.

— **Znano veletrgovino A.**
Jurze v Ptaju je prevzel Alojzij
Senčar.
— **Laški prestolonasled-
nik** se mudri v Trbižu, odkoder hodi
na lov ob Rabiju v revir, ki si ga
je najel.
— **Bombe v Trstu.** »Sole«
poroča, da je policija zopet našla dve
bombi in sicer v mestni plinarni.

— **Zakljal se je v ljubljans-
ki mestni knavniči** od 1. do
včetega 6. avgusta t. l. 77 volov, 2
kravi, 3 biki, 1 konj, 121 prašičev,
197 telet, 87 koščunov in kožev ter
6 kožičev; vpeljalo se je pa 288 kg
mesa.

— **Korožnim vajam** tukaj-
njega domobranstega polka št. 27.
se je včeraj z mešancem pripeljalo
iz Matle inendorfa 253 Čehov.

— **Tatvina.** Alojziju Petelinu
je bila v noči od 17. na 18. t. m.
nekje v mestu, ko je popival, ali po-
noči doma, utradila srebrna anker-
ura, vredna 24 K, z zlato tanko ver-
ižico, katera je imela za obesek po-
zlačen srček, iz katerega je kamen
že izpadel, vredno 64 K, siva jehasta
denarnica, v kateri je bilo 8 K denarja
in zlat prstan z višnjevim kam-
nom, vreden 6 K. Tat je dosedaj še
neznan.

— **Prisiljenec se je obesil.**
Danes ponoči se je obesil v prisilni
delavnici prisiljenec Ivan Schachermayr,
rojen leta 1869. v Brucku,
pristopen v St. Florjan v linškem
okraju. Schachermayr je bil za di-
ciplinarno kazen zaprt v samako ce-
lico, kar mu je tako zgnrenilo življe-
nje, da si ga je vzel z vrvo. Navedenec
je bil baje nekoliko slaboumen.

— **Delavske gibanje.** Včeraj se je z južnega kolodvora odpe-
ljalo v Ameriko 27 Slovencev, nazaj
pa je prišlo 20 Slovencev in Hrvatov.
— 18 Hrvatov je šlo z Reke v Hru-
šico, 12 ravno od tam v Lend-Ga-
stein, 8 pa na Javornik. — Iz Pod-
brda je šlo 10 Hrvatov v Zagreb.

— **Našla** je včeraj Marija Pu-
stotnikova, postrežnica, na Dunajski
cesti 10 K denarja.

— **Ljubljanska društvena
godba** priredi jutri zvečer na vrtu
hotela »Ilirjak« v Kolodvorskih ulicah
društveni koncert. Začetek ob 8. uri
zvečer. Vstopnina za člane prosta
nečlani plačajo 40 vin.

— **Brzoparnik „La Tou-
raine“** francoske prekmorske dru-
žbe (zastop potovnega pisarja Ed.
Smarda v Ljubljani), je odpeljel iz
Havre 6. avg. in 13. avg. srečno dosegel v
New York. Vozil je 6 dni 15 ur.
— V torek, 16. avgusta, odpotovalo je
od tukaj v Havre 24 izseljencev z
liko pod
— **Corrigendum.** V novici
»Prijet tat« z dne 17. avgusta t. l.
e v
naj se glasi: dinar Aleksander Kav-
čič, mesto mizarski pomočnik.

— **Hrvatske novice.** —
Magjarske zastave so visele
včeraj na državnih poslopijih v
Zagrebu, a povsod so jih morali stra-
žiti orožniki. — Kraljevo, t. j.
praznik ogrskega kralja
sv. Štefana morajo praznovati
jutri, 20. t. m. tudi vsako leto Hr-
vate. Ker sta letos dva praznika
skupaj, so prosile nekatere hrvaške
obrtnike, da bi smeli obrtniki na
»kraljev« delati. Deželna vlada
jima tega ni dovolila, pač pa jim je
naznana, da smejo delati v ne-
deljo. — **Krapinske toplice**
izkušajo 3868 gostov. — **Štrajk**
briških pomočnikov v Za-
grebu je vstavljen.

— **Slovenci v Ameriki.** —
Dinamit je raztrgal na kosce
v rudniku Hibbing (Minnesota) 36-
letnega Slovence Petra Mohoriča,
ki zapušča v staru domovini ženo z
otrokom. — Obesil se je blizu

Jolieta 28letni Józip Plavec
doma iz Črnomajske fare, ker se je
hotela žena od njega ločiti.

* **Majnevejše novice.** —
Se eden nemški patrijet Iz
istege vzroka, kakor je posl. Schö-
nerer odložil častno meščanstvo
mesta Heba, je tudi dr. Bernardi
odložil podžupanstvo, češ, da je proti
njegovemu političnemu prepričanju,
da se avstrijski cesar vabi v Heb.

— **Vojški manevri** na
Francoskem so tudi odpovedani
zaredi pomanjkanja vode.

— **Linčanje zamorcev.** V
Stateboro (Amerika) so belokožci
polili dva zamorca ter ju na gradi
zaščitali; nadaljnih pet zamorcev so
ubili, vse ostale pa isbičali iz mesta.

— **Kuhano vodo morajo**

piti v Parizu, ker razsaja pri iz-
viru vodovoda legar.

— **Umrl je** v Zuojmu bivši
nemški državni in deželnemu poslanec
Haase.

— **Prince Louis Battenberg** je
odšel včeraj iz Londona s kralje-
vin lastnorodčnim pismom k carju v
Petrograd.

— **Cesar Franc Jožef** se je
zopet vrnil v Italij.

— **Veliki požari.** Pri Ga-
bloncu je zgorela tovarna za celulo-
loid. Neka žena je zgorela z dvema
otrokoma vred, več otrok je hudo
opečenih. — V Lodzu je gorel neki
velik milij. Pri tem se je porušil zid
ter ubil 11 ognjegascov. — V Piškovi-
vicih na Gališkem je zgorelo 90 hiš.

— **S prevezanimi vrato-
voma** so našli blizu St. Hipolita
krošnjarko Kovač in njene 15let-
nega sina.

Književnost.

— **Popotnik**. Št. 8. Vse-
bina: 1. Požegar: Prosvet. 2. Ivan
Vršaj: Realne knjige za mladino
ljudske šole. 3. V. Puk: Samatolo-
gija v ljudske šole. 4. Ivan Ivanovič:
Solstvo v tujini. 5. Ivan Magerle:
Razstava učil, pismenih izdelkov
učencev v ženskih ročnih del v
Krškem. 6. Ivan Šega: Pedagoški
uterinki CII.—CIV. 7. Rezgled. Pedago-
ški paberki 352. — Kronika.

Telefonska in brzjavna poročila.

Rim 19. avgusta. Računajoč z
eventualnostjo, da Francija od-
pove konkordat, je Vatikan dal
monsignoru Gasperiju naročilo, da
napravi bilanso o finančnih posle-
dicah tega koraka. Gasperi je do-
gnal, da znaša svota, ki jo plačuje
Francija vsako leto samo za du-
hovščino, okroglo 95 milijonov
frankov, k čemur je pa prištei še
stroške za vzdrževanje cerkvenih
poslopij. Na drugi strani pa je Ga-
speri dognal, da bi se dalo na leto
potom daril nabratki kvečemu 50
milijonov, tako da bi nedostajalo
vsako leto okroglo 50 milijonov.

Rusko-japonska vojna.

London 19. avgusta. V po-
nedeljek so Japonci novič
naskočili Port Artur in so
bili zopet z velikanskimi
izgubami odbiti. Iz Čifu se
poroča, da so Japonci pri tem
naskoku zopet prišli na ruske
mine in da je bilo po splošni
sodbi do 20.000 Japoncev
ubitih in ranjenih.

London 19. avgusta. V tem,
ko se je včeraj trdilo, da je pri-
čakovati zavzetje Port Arturja
tekom petih dni, pravijo današnja
poročila, da utegne trajati še
bolj tezen, predno pade ta trdnjava.

London 19. avgusta. Vest, da
so Japonci pozvali generala
Stessla, naj kapitulira, je res-
nična. Zahtevali so, naj jim izroči
vse trdnjave in vse vojne ladje,
kakor so sedaj. Stessel je odgo-
voril, da bo branil Port Artur,
dokler bo imel kako utrdbo v
rokah, in sicer do zadnjega moža.

London 19. avgusta. V Vladivostoku se sodi, da bodo Japonci,
čim zavzemajo Port-A

bička naredil. Z vso gotovostjo budi rečeno, da J. Jaklič nikoli ne bo kričal svojemu gospodarju. Drugi pot še kaj več.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Osebna vest. Cesar je izvolitev dež. glavarja Ottona pl. Dežele za predsednika c. kr. kmetijske družbe potrdil.

Krokodilske solze pre-taka »Grazer Tagblatt«, ker je zveza kranjskih gasilnih društev sklenila izstopiti iz vsemenske »državne zvezke« in pristopiti slovenski zvesi. Pri ti priliki pogreva stare tožbe, da se je upeljalo slovensko velevanje in tarna, da nazaduje in propada vse gasilstvo, odkar nimajo Nemci vodstva v rokah. Na nas nepravljajo taka tarnanja vedno samo humorističen vtip. Kamor pogledamo, povsod se vidi, da vse napreduje in se razvija ter procvita, kar se vzame Nemcem iz rok. Nemci žive ob spominih na nekdanjo oblast, ki so jo imeli in zato zabavljajo pri vsaki priliki, kadar se kaj odkrne ob te nekdanje njihove, največkrat krvitne veljave. Ali to zabavljanje jim ne bo nič pomagalo, kajti naravnimi procesi se ne dajo ustaviti ne s solzami, ne s zabavljanji. Dežela je slovenska in posledica tega je, da zadobiva slovenski jezik čedalje večjo veljavbo in da se mu mora nemšina kot jezik prav neznavne manjšine čedalje bolj umikati.

„Slovenski Gospodar“ je glede deželozborske volitve iz nove splošne kurije v mariborskem okraju sprožil naslednjo ostrš pušico: V drugih okrajih imajo Slovenci že povsod svojega kandidata za deželni zbor ter lahko razvijejo potrebno agitacijo. V mariborskem okraju še do danes nimamo kandidata in nihče ne ve, za koga bi naj agitiral in do koga se mu je v agitacijskih zadevah obračati. Vsled tega je vse mrtvo in zasporno, saj ne vemo, kako in kaj bo. Zadnji četrtek je bil sicer nekak zaupen shod v Mariboru, ki pa ničesar ni sklenil, ker ni bil pravilno sklican. Kaj bo sedaj, ne vemo. V Mariboru so razpoloženi volilni zapiski, a nihče se od slovenske strani ne pobriga za nje. Skrbeti bi trebalo, da bi posebno v mariborskem okraju bilo število slovenskih volilcev odlično, a če se bo tako delalo, bo ravno nasprotno. Mi pozivamo g. poslanca Fr. Robiča, kateremu se je poverila skrb za volilno in agitacijsko delo v mariborskem okraju, da kmalu kaj ukrene v zadevi volitve, kajti čas je že najskrajnejši za to! V delu je rešitev!«

Beljak protestuje. Večina mestnih očetov v Beljaku niti ne pozna Šlezije, kaj šele, da bi jim bile količaj znane ondotne narodnostne razmere. Navzlic temu pa so v občinski seji »gorjčenec« protestovali zoper ustanovitev slovenskih paralelk na učiteljiščih v Tešnu in Opavi. Smešno!

Učiteljske vesti. Gdž. Marija Šusteršič pride iz Hotedršice v Grahovo, gdž. Leopoldina Rant iz Starega trga pri Ložu v Hotedršico, gdž. Pavla Lampe iz Cerknice v Stari trg in gsp. Marija Blaznik iz Fare v Banjaloko.

Odbor „Radogoja“ opozarja, da je prošnje za podporo vlagati letos najkasneje do 15. dne septembra pri tajniku g. dr. L. Požarju, c. kr. profesorju in ravnatelju višje dekliske šole v Ljubljani.

Odbor slov. akad. federalnega društva „Save“ opozarja še enkrat, da se vrši prvi redni občni zbor v soboto, dne 20. t. m., ob 8. uri zvečer v društveni sobi v »Narodnem domu«. Dnevnih red: a) Čitanje zapisnika zadnjega občnega zabora; b) poročilo odbora in preglednikov; c) volitve; d) slučajnosti. Č. gg. starešine dobrodoši!

Operni zbor slovenskega gledališča. Gg. pevke in pevci, ki hočejo v bodoči sezoni zopet sodelovati ali pa na novo pristopiti k zboru slovenske opere, oglaša naj se še tokom tega meseca pri društvenem blagajniku g. Francu Rozmanu, Volfove ulice štev. 10, II. nadstr.

Kongres in umetniška razstava v Belegradu. Te dni so bili v Ljubljani zastopniki srbskih akademikov v Belegradu in se je določil naslednji vzored za jugoslovansko umetniško razstavo in dijaki kongres: Slovenci odpotujejo v Belograd že 16. kimavca in prispejo skupaj s Hrvati dne 17. zvečer v srbsko stolico. 18. zjutraj se vrši slavnostna seja akad. društva »Pobratimstvo« v spomini srbskega ustanika I. 1804. Isti dan se otvoriti umetniška razstava. Zvečer pa se vrši prvi slavnostni koncert, pri katerem sodelujejo umetniki vseh jugoslovenskih narečij. 19. in 20. je dijaki kongres. 20.ega zvečer je drugi koncert. Od strani Slovencev bosta sodelovali dva solista in dijaki orkester. Slovenci ostanejo v Belegradu pri kronanju kralja Petra I., ki bode 21. kimavca. Prihodnji dan odpotujejo. Slovencem se pripravlja krasen sprejem in gostoljubnost. Vsi bodo imeli prosti stanovanja, dijaki pa tudi prosti hrano. Nedvonomo se pridruži dijakom mnogo slovenskega občinstva. Za informacije je na razpolago: Odbor za jugoslovanski dijaki kongres, Ljubljana, »Narodni dom«.

Kranjski kmetovalci v Švici. Iz Cuga v Švici se nam brzojavlja; da so kranjski izletniki bili povsod prijazno sprejeti. Povodom včerajšnjega cesarjevega rojstnega dne so imeli mašo, opoldne pa v Rožembergu pri Cugu slavnostni obed.

Vojaški veteranski kor v Ljubljani udeleži se povodom cesarjevega rojstnega dne v nedeljo dne 21. avgusta ob 8 uri zjutraj naše v farni cerkvi sv. Jakoba. Odbor točno ob 1/8. uro pod spremstvom slavne »Društvene godbe«. Obenem se bo praznovala tudi 100-letnica obstoja dednega cesarstva avstrijskega. Dne 4. septembra t. l. udeleži se kor blagosloviljenia zaveta »Vojaškega veteranskega društva na Ježicah.«

Zadruga krojačev, klobučarjev in rokovičarjev v Ljubljani opozarja svoje p. n. člane in članice na izredni občni zbor, ki se vrši v nedeljo dne 21. avgusta ob pol 10 uri dopoldne v dvorni »Mestnega doma«. Pridite polnočestivo!

Poročil se je učitelj gosp. Gustav Vidic z gospodinom Josipino Koračin. Cestitamo!

Veselica v Šiški na Komarjevo nedeljo, t. j. na prošenje sv. Jerneja dne 28. avgusta 1904, zna postati uprav velikanska, soditi po posedenjih pripravah in zanimanjem občinstva. Sloviti Šišenski »bob« ter »piščanci« privabijo sleherno leto ta dan na tisoče ljudi, letos nudi se jim pa razen vseh kulinaričnih užitkov še prilika, da s svojo udeležitvijo na slavnosti, vršeči se v prid družbi sv. Cirila in Metoda, ubogih Šišenskih žoljarjev ter gasilnega društva v Šiški — pokazejo svoje za vse dobro vneto na rodno srce. — 4 pevski zbori, koncertiranje popolne Ljubljanske društvene godbe, tamburaškega kluba, 2 godbi za ples (plešišče na prostem po primorski še 240 m² ploskev in ples v sobah), šrečolov z dragocenimi dobitki, rusko-japonska pošta, koriandoli, cvetlični sejem, tehnitica, plezanje na smrek z dobitki, »brna« z »Lepgega pota« na svojem potovanju iz rožendolskega sejma itd., dokazuje pač bogat spored. Odlične narodne gospice nastopajo kot prodajalke različnih predmetov ter bodo tudi razpečavale narodni kolek za prepotrebo družbi sv. Cirila in Metoda. Popoldne in zvečer zrakoplovi največjega sestava, ob 4. uri pop. dvigne se 4 m dolg Japonec v sinje višave, umetelan ogenj — spopolnjevalo bo užitke. Za telesne potrebe skrbljeno bo z »bobom« in »piščanci«, pa tudi »prasički in »janjički«, ki se bodo po pristavo hrvaški šegi pekli na ražaju v »Verhoščevi jami«. Malenkostna vstopnina 20 vinarjev (otroci do 10. leta prosti) ob privelja na to imenito narodno slavlje gotovo nebroj občinstva v Sv. Jerneja cesto št. 205. Seveda se pokaže često pri takih prireditvah kak nasprotnik, i tu je nastalo neko čudno nasprotstvo, ki je pa tako malopomembno — in gladno, da se smo le pomilovali čutom omeniti, a se bo ravno zradi tega gotovo slovensko, namena veselice se zavedajoči sl. občinstvo tem mnogočestilne slavnosti udeležilo.

Vodno zdravišče Kamnik. V nedeljo dne 21. avgusta 1904 bo v kopališčnem parku ob 1/5. uri popoldne cesarska slavnost Spored: Promenadni koncert mestne godbe. Korijandoli-korzo. Sredolov. Bufet. Zvečer ob 1/2. uri plesni venček v zdravišču. Vstopnina 60 h. Čisti dohodek je namenjen za dobrodelne namene. V slučaju neugodnega vremena vrši se slavnost v pondeljek 22., neprlečno pa v torek 23. avgusta 1904.

Sadna razstava v Radovljici. V nedeljo 21. t. m. ob 2. uri popoludne se bo vršil v areni razstavnega poslopja v Radovljici shod sadjarjev. Na tem sestanku se bo volil pomnoženi odbor, obstojejo

iz odličnih gospodarjev in strokovnjakov sadjarstva naše Gorenjske, ki boše imel naloge, nadzorovati notranjo uredbo razstave, razslojevati pri razdelitvi odlikovanj, reprezentovati razstavo pri otvoritvi itd. itd. Priprjaljni odbor je že raspolal tozadne okrožnico ter so povabljeni vladno prošen, da se tega važnega sestanka polnočestivo udeležijo. — Sadnim trgovcem se od pravljivnega odbora sadne razstave v Radovljici daje na znanje, da bodo na razstavi imeli dovolj prilike ogledati si gorenjsko sadje in se dogovarjati s sadjarji glede sadne kupnine. Nai gotovo pridejo k razstavi!

Odbor »Tržičkega Sokola« javja, tem potom vsem slavnim društvom v prijateljem društvu, da se jo slavnostno ustanovitev »Sokola«, ki bi se imela vršiti dne 4. septembra t. l. v Tržiču iz nepridakanov ovr preložila na nedolžen čas.

Veselica na Jesenicah, ki se vrši v nedeljo, 21. t. m. v prospeli Kadilnikovi koči na Golici, obeta biti jako zanimiva in prijetna. Kljub temu, da se veselica začne že ob 2. pop., se vendar ni treba nikomur batirčine, kajti Milanov log, kjer se veselica vrši, leži na hladni Savi in je tako zaraščen, da občinstva ne bodo nadlegovali solnčni žarki. Udeleženci bodo imeli lepo priliko prisostvovati otvoritvi velikanskega predora skozi Karavanke in bodo prvi, ki se bodo vozili po njem. Vsaka nesreča pri pređoru bo izključena. Prostorno plesišče na prostem v senci bo nudilo mladini zadostni zabave. Na veselo družbo plesalcev bo pa gledal iz Save sloviti povodni mož; ker pa se je batil, da bi ne ugrabil kake lepe plesalke in jo odnesel v svoj stekleni grad, kakor nekdaj Urško v Ljubljano, ga bomo privedali. V veliki menažeriji bo zastopano vse živalstvo, ki spada pod okrilje naše podružnice, me njimi najslavnejši naš Zlatorog res vreden. Ker je tudi pri nas sedaj vse na vdušeno za vojsko, se bo vnela pri veselicu bitka s koriandoli, da bodo ljudje dali duška svojim čutilom. Svirala bo slavna savska godba. Z ozirom na namen veselice je priča kovati velike udeležbe od zunaj, zlasti upamo trdno, da nas posetijo vsi navdušeni planine.

Vljudna prošnja. Iz Jesenice se nam piše: Nočni nemiri v skrajnem delu Šebe, so postali zadnji čas naravnost neznenosti. Siti smo do grla telečih basov, kateri pa navadno končajo s preprirom, pridruževanje v kleščino, da se nam je žije lasje. In to se ponavlja sleherno noč in navadno do ranega jutra. Zadnje noči imeli smo celo sredo, slišati prepev tukajšnje »popkarce«; bilo je nekako o polnoči. Kakor že znano, so te »device« ob času zadnje stavke tožile, da se jim v moralnem pogledu nastavljajo zanjke. Da je naša policija sicer zelo marljiva, se ji ne more odrekati, toda znano nam ni, koliko ta storiti v vzdržavo nočnega miru. — Vsi znaki govore za to, da se ponoveni razgrajalci v našem delu Save zelo nemoteno gibljajo. Prosimo slavno županstvo, da dim preje poskrbi tukaj za nočni mir in red in, da v to ne zadostujeta 2 police, nastavita naj se že dva. — Občinski dohodki so padli, da bode občina to vedje izdatke zelo labko prebolela in mi ji bodo morali za nočni mir in osobno varnost zelo hvaležni. Prosimo tedaj!

Iz Ilirske Bistrice se nam poroča: Hotel »Ilirija« prevzame s 1. oktobra letos, gospod Julij Martinčič. Upamo, da se bude gosp. Martinčič potrudil, dobro znani hotel kar najbolje voditi. Kot narodnjak se bude moral pač tudi potruditi, da populi ljudi in pšenice. — Veliko parno žago sekalil bude tu gospod Josip Samsa. Tukajšnja tovarna tešteni Žnidaršič & Valenčič bude v nekolikih mesecih gotova. Poslopje bude tukajšnje. Tukajšnja pošta dobri nov poštni voz, seveda s samo nemškim napisom. Kam vendar ja drama? Krivica seveda ne zadeje tukajšnjega gospoda poštarja, katerega poznamo kot vrlega narodnjaka, pač pa naročiteljico, gospo Valenčič!

Iz Ilirske Bistrice se nam poroča: Dne 18. zvečer okolo 7. ure nastal je požar — najbrže vsele strele — v Tominjah ter je pogorelo troje hiš z gospodarskimi poslopiji.

Pogreša se 31letna slabumna Pavilna Hrvatin, hči kovača Antona Hrvatina iz Trnovega.

„Narodni dom“ v Podgradu. Ravnokar dodelan je v Podgradu krasen »Narodni dom«. Vrli narodnjaki v Podgradu, na čelu jem g. Slavoj Jenko, so se poprijeli sicer težavne, a hvalevredne naloge, napraviti na najlepšem mestu stavbo, katera naj priča, da i v tužni istri

stopa »Slovan na dane! Komur so razmore v Podgradu znane, pridriti mora, da je bila ta stavba nujno po trebna. Poslopje napravila je narodna tvrdka Josip Samsa v Ilirske Bistrici, za skupno ceno 38.000 kron. Delovali mojstra! »Narodni dom« se otvoril še letos.

Prememba posest. Grajčino barona Wolfartha pri Litiji je kupil državni poslanec Povša za 40.000 K.

V Slovenj Gradcu se je dne 18. avgusta t. l. na čas presvetemu cesarju Francu Jožefu na poslopju »Narodnega doma« izoblašila slovenska zastava. Slovenj Gradec šteje 1000 prebivalcev; od teh se je pri zadnjem ljudeškem štetju priznalo 400 za Slovence. Občinski zastop je pustil s silo odstraniti slovensko zastavo oziroma je isto vzel redarsko silo — in jo nekam odnesel. Protitemu škandaloznemu postopanju se je vložila takoj pritožba na c. kr. okrajno glavarstvo, katero se pa drži čisto pasivno in je mirno gledalo po ravnanju. Temu nasproti so pa Nemci postavili ravno pred »Narodni dom« frankfurtersko zastavo, katera se sedaj stoji in jo čuvajo vse občine.

Znano veletrgovino A. Jurze v Ptaju je prevzel Alojzij Senčar.

Laški prestolonaslednik se mudri v Trbižu, odkoder hodi na lov ob Rabiju v revir, ki si ga je najel.

Bombe v Trstu. »Sole« poroča, da je policija zopet našla dve bombe in sicer v mestni plinarni.

Zaklalo se je v ljubljanskem mestni klavnu od 1. do včetega 6. avgusta t. l. 77 volov, 2 kravi, 3 biki, 1 konj, 121 prašičev, 197 telet, 87 koščunov in kozlov ter 6 kožiljev; vpeljalo se je pa 288 kg mesa.

Korožnim vajam tukajšnjega domobranstva počela je včeraj z mešancem pripeljalo iz Matzleindorfa 253 Čehov.

Tatvina. Alojziju Petelinu je bila v noči od 17. na 18. t. m. nekje v mestu, ko je popival, ali počni doma, ukradena srebrna ankerura, vredna 24 K, z zlatom tanko verižico, katera je imela za obesek požlažen srček, iz katerega je kamnje že izpadel, vredno 64 K, siva jermasta denarnica, v kateri je bilo 8 K denarja in zlat prstan z višnjevim kamnom, vreden 6 K. Tat je dosedaj še neznan.

Prisiljenec se je obesil. Danes ponodi se je obesil v prieilni delavnici prisiljenec Ivan Schachermayer, rojen leta 1869. v Brucku, pristopen v Št. Florjan v linskem okraju. Schachermayer je bil za disciplinarni kazen zaprt v samsko celico, kar mu je tako zgnrenilo življenje, da si ga je vzel v vrvjo. Navedenec je bil baje nekliko slaboumen.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 27 Slovencev, nazaj pa je prišlo 20 Slovencev v Hrvatov.

— 18. Hrvatov je šlo z Reke v Hrušico, 12. ravno od tam v Lend-Gastein, 8 pa na Javornik. — Iz Podbrda je šlo 10 Hrvatov v Zagreb.

Našla je včeraj Marija Puštolnikova, posrežnica, na Dunajski cesti 10 K denarja.

Ljubljanska društvena godba priredi jutri zvečer na vrtu hotela »Ilirija« v Kolodvorskih ulicah društveni koncert. Žabek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za člane prosti nečlanini plačajo 40 vin.

Brzoparnik „La Tourelle“ francoske prekmorske družbe (zast

bička naredil. Z vso gotovostjo budi rečeno, da J. Jaklič nikoli ne bo kritiziral svojemu gospodarju. Drugi pot še kaj več.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Osebna vest. Cesar je izvolitev dež. glavarja Ottona pl. Deteli za predsednika c. kr. kmetijske družbe potrdil.

Krokodilske solze pre-taka »Grazer Tagblatte«, ker je zveza kranjskih gasilnih društev sklenila izstopiti iz vezenemške »državne zvezek« in pristopiti slovenski zvezki. Pri ti prilikri pogreva stare tožbe, da se je upeljalo slovensko velevanje in tarna, da nazaduje in propada vse gasilstvo, odkar nimajo Nemci vodstva v rokah. Na nas napravljajo tako tarnanja vedno samo humorističen vtič. Kamor pogledamo, povsod se vidi, da vse napreduje in se razvija ter prosvita, kar se vzame Nemcem iz rok. Nemci žive ob spominih na nekdanjo oblast, ki jo imeli in zato zavljajo pri vsaki priliki, kadar se kaj odkrhone od te nekdanje njihove, največkrat krivične veljave. Ali to zavljavanje jim ne bo nič pomagalo, kajti naravnimi procesi se ne dajo ustaviti ne s solzami, ne s zavljanjimi. Dežela je slovenska in posledico tega je, da zadobiva slovenski jezik čedalje večjo veljavo in da se mu mora nemščina kot jezik prav neznavne manjšine čedalje bolj umikati.

Slovenski Gospodar je glede deželnozbornike volitve iz nove splošne kurije v mariborskem okraju sprožil naslednjo ostru pušico: V drugih okrajih imajo Slovenci že povsod svojega kandidata za deželni zbor ter lahko razvijejo potrebitno agitacijo. V mariborskem okraju še do danes nimamo kandidata in nihče ne ve, za koga bi naj agitiralo in do koga se mu je v agitacijskih zadevah obračati. V sledi tega je vse mrtvo in zaspano, ssj ne vemo, kako in kaj bo. Zadnji četrtek je bil sicer nekak zaupen shod v Mariboru, ki pa ničesar ni sklenil, ker ni bil pravilno sklican. Kaj bo sedaj, ne vemo. V Mariboru so razpoloženi volilni zapiski, a nihče se od slovenske strani ne pobriga za nje. Skrbeti bi trebalo, da bi posebno v mariborskem okraju bilo število slovenskih volilcev odlično, a če se bo tako delalo, bo ravno nasprotno. Mi pozivljamo g. poslanca Fr. Robiča, kateremu se je poverila skrb za volilno in agitacijsko delo v mariborskem okraju, da kmalu kaj ukrene v zadevi volitve, kajti čas je že najskrajnejši za to! V delu je rešitev!

Beljak protestuje. Večina mestnih očetov v Beljaku niti ne pozna Šlezije, kaj šele, da bi jim bile količki znane ondotne narodnostne razmere. Navzlic temu pa so v občinski seji »ogorčeno« protestovali zoper ustanovitev slovenskih paralelk na učiteljiščih v Tešnu in Opavi. Smešno!

Učiteljske vesti. Gdž. Marija Šusteršič pride iz Hotelešnice v Grahovo, gdž. Leopoldina Rant iz Starega trga pri Ložu v Hotelšrico, gdž. Pavla Lampe iz Cerknice v Stari trg in gsp. Marija Blaznik iz Fare v Banjaloko.

Odbor „Radogoja“ opozarja, da je prošnje za podporo vlagati letos najkasneje do 15. dne septembra pri tajniku g. dr. L. Požarju, c. kr. profesorju in ravnatelju višje dekliske šole v Ljubljani.

Odbor slov. akad. fe-rialnega društva „Save“ opozarja še enkrat, da se vrši prvi redni občni zbor v soboto, dne 20. t. m., ob 8. uri zvečer v društveni sobi v »Narodnem domu«. Dnevnih red: a) Čitanje zapisnika zadnjega občnega zobra; b) poročilo odbora in preglednikov; c) volitve; d) slučajnosti. Č. gg. starešine dobrodošli!

Operni zbor sloven-skega gledališča. Gg. pevke in pevci, ki hočejo v bodoči sezoni zopet sodelovati ali pa na novo pristopiti k zboru slovenske opere, oglaše naj se še tekom tega meseca pri družbenem blagajniku g. Francu Rozmanu, Volfove ulice štev. 10, II. nadstr.

Kongres in umetniška razstava v Belegradu.

Teden so bili v Ljubljani zastopniki srbskih akademikov v Belegradu in se je določil naslednji vzorec za jugoslovansko umetniško razstavo in dijaški kongres: Slovenci odpotujejo v Belograd že 16. kimavca in prispejo skupaj s Hrvati dne 17. zvečer v srbsko stolico. 18. zjutraj se vrši slavnostna seja akad. društva »Pobratimstvo« v spomin srbskega ustanika l. 1804. Isti dan se otvoriti umetniška razstava. Zvečer pa se vrši prvi slavnostni koncert, pri katerem sodelujejo umetniki vseh jugoslovenskih narodov. 19. in 20. je dijaški kongres. 20.ega zvečer je drugi koncert. Od strani Slovencev bosta sodelovala dva solista in dijaški orkester. Slovenci ostanejo v Belegradu pri kronanju kralja Petra I., ki boda 21. kimavca. Prihodnji dan odpotujejo. Slovencem se pripravlja krasen sprejem in gostoljubnost. Vsi bodo imeli prostota stanovanja, dajki pa tudi prosto hrano. Nedvomno se pridruži dijakom mnogo slovenskega občinstva. Za informacije je na razpolago: Odbor za jugoslovenski dijaški kongres, Ljubljana, »Narodni dom«.

Kranjski kmetovalci v Švici. Iz Cuga v Švici se nam brzojavajo; da so kranjski izletniki bili povsod prijazno sprejeti. Povodom včerajšnjega cesarjevega rojstnega dne so imeli mašo, opoldne pa v Rozenbergu pri Cugu slavnostni obed.

Vojški veteranski kor v Ljubljani udeleži se povodom cesarjevega rojstnega dne v nedeljo dne 21. avgusta ob 8 uri zjutraj naše v farni cerkvi sv. Jakoba. Od tod točno ob 1/8. uro pod spremstvom slavnega »Društvene godbe«. Obenem se bo praznovala tudi 100-letnica obstoja dednega cesarstva avstrijskega. Dne 4. septembra t. l. udeleži se kor blagoslovjenja zavstave »Vojškega veteranskega društva na Ježici.«

Zadružna krojačev, klobučarjev in rokovičarjev v Ljubljani opozarja svoje p. n. člane in članice na izredni občni zbor, ki se vrši v nedeljo dne 21. avgusta ob pol 10 uri dopoldne v dvorni »Mestnega doma«. Pridite polnoštevilno!

Poročil se je učitelji gosp. Gustav Vidic z gospodično Josipino Koračin. Čestitamo!

Veselica v Šiški na Komarijevem nedeljo, t. j. na prošnjenje sv. Jerneja dne 28. avgusta 1904, zna postati uprav velikanska, soditi po posedanjih pripravah in zanimanju občinstva. Sloviti Šišenski »bob« ter »piščanci« privabijo sleherno leto ta dan na tisoče ljudi, letos nudi se jim pa razen vseh kulinaricnih užitkov še prilika, da s svojo udeležitvijo na slavnosti, vršeči se v prid družbi sv. Cirila in Metoda, ubogih Šišenskih šolarjev ter gasilnega društva v Šiški. — pokazejo svoje za vse dobro vneto narodno sreco. — 4 pevski zbori, koncertiranje popolne Ljubljanske društvene godbe, tamburaškega kluba, 2 godbi za ples (plešišče na prostem po primskej 240 m² ploskve in ples v sobah), srečolov z dragocenimi dobitki, rusko-japonska pošta, koriandoli, evetični sejem, tehnika, plezanje na smrek z dobitki, »brna« z »Lepega pota« na svojem potovanju iz rožendolskega sejma itd., dokazuje pač bogat spored. Odlične narodne gospice nastopajo kot prodajalke različnih predmetov ter bodo tudi razpečevala narodni kolek za potrebitno družbo sv. Cirila in Metoda. Popoldne in zvečer zrakoplovi najnovježjega sestava, ob 4. uri pop. dvigne se 4 m dolg Japonec v sinje višave, umetalem ogenj — spopolnjevalo bo užitke. Za telesne potrebe skrbljeno bo z »bombo« in »piščanci«, pa tudi »prasiči« in »janjančki«, ki se bodo po pristno hrvaški šegi pekli na ražnju v »Verhoščevi jami«. Malenkostna vstopnina 20 vinarjev (otroci do 10. leta prosti) ob prvela na to imenito narodno slavljivo nebroj občinstva v Sv. Jerneja cesto št. 205. Seveda se pokaže često pri takih prireditvah kak nasprotnik, i tu je nastalo neko čudno nasprotstvo, ki je pa tako malopomenljivo — in gladno, da se smo le pomilovali čutom omeniti, a se bo ravno zradi tega gotovo slovensko, namena veselice se zavedajoči sl. občinstvo tem mnogoštevilnejše slavnosti udeležilo.

Vodno zdravišče Kamnik. V nedeljo dne 21. avgusta 1904 bo v kopalniškem parku ob 1/5. uri popoldne cesarska slavnost Spored: Promenadni koncert mestne godbe. Korijandoli-korzo. Srečolov. Bufet. Zvečer ob 1/4. uri plesni vendek v zdravišču. Vstopnina 60 h. Čisti dohodek je namenjen za dobrdelne namene. V slučaju neugodnega vremena vrši se slavnost v ponedeljek 22., nepreklicno pa v torek 23. avgusta 1904.

Sadna razstava v Radovljici. V nedeljo 21. t. m. ob 2. uri popoldne se bo vršil v areni razstavnega poslopja v Radovljici shod sadjarjev. Na tem sestanku se bo volil pomnoženi odbor, obstoječ

iz odličnih gospodarjev in strokovnjakov sadjarstva našo Goranske, ki bodo imel nalogo, nadzorovati notranjo uredbo razstave, rasslojevanje pri razdelitvi odlikovanj, reprezentativni razstave pri otvoritvi itd. itd. Prisreljalni odbor je že raspolal tozadne okrožnico ter so povabljeni vladno prošeni, da se tega važnega sestanka polnoštevilno udeležijo. — Sadnim trgovcem se od pripravljalnega odbora sadne razstave v Radovljici daje na znanje, da bodo na razstavi imeli dovolj prilike ogledati si gorenjski sadje in se dogovarjati s sadjarji glede sadne kupnine.

Odbor »Tržiškega Sokola« javlja tem potom vsem vseh slovenskih državom: — Sadni trgovci se imeli dovolj prilike ogledati si gorenjski sadje in se dogovarjati s sadjarji glede sadne kupnine.

Veselica na Jesenicah, ki se vrši v nedeljo, 21. t. m. v prospahu Kadilnikovi koči na Golici, obeta bodo zanimiva in prijetna. Kljub temu, da se veselica začne že ob 2. pop., se vendar ni treba nikomur batiti vročine, kajti Milanov log, kjer se veselica vrši, leži ob bladni Savi in je tako zaraščen, da občinstva ne bodo nadlegovali solnčni žarki. Udeleženci bodo imeli lepo priliko prisostovati otvoriti velikanskega predora skozi Karavanke in bodo prvi, ki se bodo vozili po njem. Vsaka nesreča pri pređoru je izključena. Prostorno plesišče na prostem v senci bo nudilo mladini zadostno zabave. Na veselo družbo plesalcev bo pa gledal iz Save sloviti podvodni mož; ker pa se je batiti, da bi ne ugrabil kake lepe plesalke in jo odnesel v svoj stekleni grad, kakor nekdaj Urško v Ljubljanicu, ga bomo privezali. V veliki menažeriji bo zastopano vse živalstvo, ki spada pod okrilje naše podružnice, me njimi najslavnejši naš Zlatorog, katerega sta opevala pesnika Ašker in Baumbach. Kdor še ni bral teh slavoslovov, se bo lahko na svoje odi prepričal, da jih je Zlatorog res vreden. Ker je tudi pri nas sedaj vse na vdušeno za vojsko, se bo vnela pri veselici bitka s koriandoli, da bodo ljudje dali duška svojim čutilom. Svirala bo slavna savska godba. Z ozirom na namen veselice je priča kovati velike udeležbe od zunaj, zlasti upamo trdno, da nas posetijo vse navdušeni planinci.

Vljudna prošnja. Iz Jesenice se nam piše: Nočni nemiri v skrajnem delu Save, so postali zadnji čas naravnost neznenosti. Siti smo do gira »steležih« basov, kateri pa navadno kondijo s preprirom, pridruženjem in kletvino, dā se nam je živje lasje. In to se ponavljajo sleherno in navadno do ranega jutra. Zadnje noči imeli smo celo sredo, slišati prepevati tukšnje »spokece«, bilo je nekako o polnoči. Kakor še znano, so te »device« ob času zadnje stavke tožile, da se jim v moralnem pogledu nastavljajo zanke. Da je naša polica sicer zelo marljiva, se ji ne more odrekati, toda znano nam ni, koliko ta stori v vzdržavo nočnega miru. — Vsi znaki govore za to, da se ponočni razgrajenci v našem delu Save zelo nemotenogibljejo. Prosimo slavno županstvo, da šim preje poskrbiti tukaj za nočni mir in red in, da v to ne zadostujeta 2 polica, nastavita naj se še dva. — Občinski dohodki so padatki, da bode občina te večje izdatke zelo lahko prebolela in mi ji bodo za nočni mir in osebno varnost zelo hvaležni. Prosimo tedaj!

Iz Ilirske Bistrice se nam poroča: Hotel »Ilirija« prevzame s 1. oktobrom letos, gospod Julij Martinčič. Upamo, da se bodo gosp. Martinčič potrudil, dobro znani hotel kar najbolje voditi. Kot narodnjak se bode moral pač tudi potruditi, da populi ljudi iz pšenice. — Veliko parno žago sežidal bode tu gospod Josip Samsa. Tukajšnja tovarna tešnjeni Žnidaršič & Valenčič bude v nekolikih mesecih gotova. Poslopje bude širinadostopno. Tukajšnji pošta dobi nov poštai voz, seveda s samo nemškim napisom. Kam vendar ja dramo? Krivica seveda ne zadene tukajšnjega gospoda poštarja, katerega poznamo kot vrlega narodnjaka, pač pa naroditeljico, gospo Valenčič!

Iz Ilirske Bistrice se nam poroča: Dne 18. zvečer okolo 7. ure nastal je požar — najbrže vsled strele — v Tominjah ter je pogorelo troje hiš z gospodarskimi poslopji.

Pogreša se 31letna slaboumnna Pavilna Hrvatin, hči kovača Antona Hrvatina iz Trnovega.

Narodni dom v Podgradu. Ravnotkar dodelan je v Podgradu krasen »Narodni dom«. Vrli narodnjaki v Podgradu, na čelu jih g. Slavoj Jenko, so se poprijeli sicer težavne, a hvalevredne naloge, napraviti na najlepšem mestu stavbo, katera naj priča, da i v tužni Istri

stopa »Slovan na dan«! Komur so razmire v Podgradu znane, pritrdiri mora, da je bila ta stavba nujno potrebna. Poslopje napravila je narodna tvrdka Josip Samsa v Ilirske Bistrici, za skupno ceno 38.000 kron. Delo hvali mojstra! »Narodni dom« se otvoril še letos.

Prememba posesti. Grajdino barona Wolfsberha pri Litiji je kupil državni poslanec Povše za 40.000 K.

V Slovenj Gradcu se je dne 18. avgusta t. l. na čast presvetemu cesarju Francu Jožefu na poslopju »Narodnega doma« izobeila slovenska zavstava. Slovenj Gradec šteje 1000 prebivalcev; od teh se je pri zadnjem ljudskem štetju priznalo 400 za Slovence. Občinski zavstav je pustil s silo odstraniti slovensko zavstavo oziroma je isto v zel redar s silo — in jo nekam odnesel. Proti temu škandaloznemu postopanju se je vložila takoj pritožba na c. kr. okrajsko glavarstvo, katero se pa drži disto pasivno in je mirno gledalo to ravnanje. Temu nasproti so pa Nemci postavili ravno pred »Narodni dom« frankfurtsko zavstavo, katera še sedaj stoji in jo čuvajo vse oblasti.

Znano veletrgovino A. Jurze v Ptiju je prevzel Alojzij Senda.

Laški prestolonskičnik se mudi v Trbižu, odkoder hodi na lov ob Rabiju v revir, ki si ga je navel.

Bombe v Trstu. »Sole« poroča, da je policija zopet našla dve bombe in sicer v mestni plinarni.

Zaklalo se je v Ljubljanski mestni klavnicu od 1. do 6. avgusta t. l. 77 volov, 2 kravi, 3 biki, 1 konj, 121 prašičev, 197 telet, 87 koščunov in kožkov ter 6 kožičev; vpoljalo se je pa 288 kg mesa.

Korožnim vojam tukajnjega domobranskega polka št. 27. se je včeraj z mešancem pripeljal iz Matzleinsdorfa 250 Čehov.

Tatvina. Alojziju Petelinu je bila v noči od 17. na 18. t. m. nekje v mestu, ko je popival, ali ponodi doma, ukradenia srebrna ankerura, vredna 24 K, z zlato tanko verižico, katera je imela za obesek pozačlen srček, iz katerega je kamen že izpadel, vredno 64 K, siva jerasta denarnica, v kateri je bilo 8 K denarja in zlat prstan z višnjevim kamnom, vreden 6 K. Tat je dosedaj še neznan.

Prisiljenec se je obesil. Danes ponosi se je obesil v prisilni delavnici prisiljenec Ivan Schachermayer, rojen leta 1869. v Brucku, pristopen v Št. Florjan v linškem okraju. Schachermayer je bil za disciplinarno kazen zaprt v samsko celico, kar mu je tako zgneno življene, da si ga je vzel v vrvo. Navedenec je bil baje nekliko slaboumen.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 27 Slovencev in Hrvatov. — 18 Hrvatov je šlo z Reke v Hrušico, 12 ravno od tam v Lend-Gastein, 8 pa na Javornik. — Iz Podbrda je šlo 10 Hrvatov v Zagreb.

Mašla je včeraj Marija Puštnikova, posrežnica, na Dunajski cesti 10 K denarja.

Ljubljanska društvena godba priredi jutri zvečer na vrtu hotela »Ilirija« v Kolodvorskih ulicah društveni koncert. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za člane prosta nečlani plačajo 40 vin.

Brzoparnik »La Tou

Darovi za pogorelce na Studenčicah

Darovali so: Franc Jaro 50 K., Josipina Jamnik 100 K., Marija Uršič 15 K., Baronica Grancij z družino 26 K., Generalica Ljudmila pl. Mitrović z družino 10 K., Julij Nouljan, pek. jo K., Družina major pl. Zagor 10 K., Družina Schneditz vis. dež. sod. svet. 20 K., Dobrina dr. Papeževa 10 K., Josip Jesih, mesar 10 K., Major pl. Laninger 10 K., A. Z. 1 K., Marlene Eger 10 K., Dobrina dr. Pirčeva 10 K., Dobrina Miklanc 10 krov rodbin Drosenik 10 krov, H. König 5 krov, Ella Rüger 5 krov, Neimenovan 5 K., A. Zehentner 1 K., C. Kopp 3 K., Pajk, dež. sod. podpredsednik 3 K., Grof Küngl 3 K., A. Kurc 1 K., N. Staroweski 1 K., N. Weber 1 K., Kolenc, restavratr 5 K., Valent. Ribič 1 K. 40 v., J. Kovacić, Rakovnik 5 K., J. Narobe, Goričane 1 K., Marija Šušteršč, Svetje 1 K., Franjo Chwatal, Goričane 1 K., Frid. Tome 1 K., Simon Jelenec, Svetje 20 v., Jul. Messner 3 K., Franjo Okorn 1 K., Schönher 1 K., Juri Lechinger 1 K., Anton Venturini 2 K., Josip Lavitzač 4 K., Zdravko Urbanič 2 K., Franjo Bokovec 1 K., Ažm. n. Mstija, Kraji 1 K., Primož, Graben 40 v., Ivan Nagy 1 K., Ban Ljubljana 1 K., Miklavž Pipan 1 K., Dr. Milan Pepež, Dunaj 4 K., Franjo Jakob 1 K., Dr. Praxmarer 4 K., Franjo Sedej 1 K., Klauner 10 K., Jesenko, profesor 4 K., Frančiška Kavčič, 3 K., Poštni kontrolor Kavčič, Trst 2 K., Jarc, c. kr. sodnik 6 K., Albin Železnik 1 K., Mihi Kos, učitelj, Pirnica 2 K., Ana Čadež, Ljubljana 1 K., Anton Šušnik 1 K., Kristina Lavrin 20 K., Al. Raab 4 K., Župni urad Preska 73 K., Ivan Vrhovnik, trnovski župnik 4 K., Restavratr Schrey in družba v restavraciji na ljubljanskem kolodvoru 50 K. Skupaj 664 K.

Pogorelci so za prejetje darove srčno hvalne, krajevni odbor, na celu mu č. g. Anton Berce, župnik na Sori, pa prosi še nadalje: Na pomoč revnim pogorelcem na Studenčicah!

Zahvala.

Prostovoljno gasilno društvo v Radovljici se najskrnejše zahvaljuje velerodnemu gospodu c. kr. svetniku Ivanu Murniku za znaten dar 200 K. prilikom, ko ga je imenovan društvo proglašilo častnim članom.

Za prost. gasilno društvo
Pavel Kristan, načelnik.

Zahvala.

Podpisano županstvo potrjuje prejem v znesku 72 K 18 vin., in se tem potom iskreno zahvaljuje za trud slav. tamburaškemu društvu "Soga" v Logatu, vsem obiskovalcem veselice, katero je priredilo gori omenjeno društvo v prid pogorelcem v Šmihelu.

Županstvo Hrenovice, 18. avgusta 1904.

Ivan Debevc, župan.

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka" v Ljubljani. Uradni kurz dun. borza 18. avgusta 1904.

Salošbeni papirji.

	Danar	Blago
4% majeva renta	99.40	99.60
42% srebrna renta	100.15	100.35
4% avstr. kronska renta	99.30	99.50
4% " zlata	119.30	119.50
4% " ogrska kronska "	97.15	97.30
4% " zlata	119.15	119.20
4% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
4% posojilo mesta Slijet	100.25	101.25
4% " Zader	100.00	100.00
4% " bos-herc. žel. pos. 1902	100.75	101.75
4% " deška dež. banka k. o.	99.60	100.00
4% " ž. o.	99.60	99.90
4% " zst. pisma gal. d. hip. b.	101.20	102.20
4% " pest. kom. k. o. z	106.50	107.50
4% " zast. pisma Innerst. br.	100.50	101.00
4% " dež. hr "	101.00	101.10
4% " z. pis. ogr. hip. ban	100.00	101.00
4% " obl. ogr. lokalnih že-	100.00	101.00
4% " ležnic d. dr.	100.75	101.75
4% " obl. češke ind. banke	99.50	100.00
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.10	100.10
4% prior. dol. žel.	302.90	304.90
3% " juž. žol. kup. 1/4/	101.00	102.00
4% " avst. pos. za žel. p. o.	—	—
Srečke	—	—
Srečke od l. 1854	—	—
" " 1860/	183.75	187.75
" " 1884	257—	261—
" " tizske	161.75	163.75
" " zem. kred. I. emisije	301—	310—
" " II. "	292—	302—
" " ogt. hip. banke	268—	274—
" " srbske à frs. 100—	92—	95.50
" " turške	129—	130—
Basilika srečke	21—	22—
Kreditne	460—	471.50
Inomoske	77—	83—
Krakovske	78—	83.50
Ljubljanske	67—	71—
Avst. rud. križa	53—	55.50
Ogr. "	29.25	30.25
Rudolfove	87—	71—
Salcburške	75—	79.50
Dunajske kom.	508—	518—
Deinice	87—	87.50
Državne železnice	432—	433—
Austr.-ogrskie bančne delnice	1605—	16.5—
Austr. kreditne banke	641.50	642.50
Ogrske "	754—	758—
Zivnostenske "	249.50	250.50
Premogokop v Mostu (Brux)	647.50	648.25
Alpinske montane	438.50	439.50
Práške žel. in dr.	229—	230.4—
Rima-Murányi	498.75	499.75
Trbovljske prem. družbe	303—	306—
Austr. orozne tovr. družbe	480—	484—
Ceske sladkorne družbe	172—	176—
Valute	11.33	11.37
C. kr. cekin	19.05	19.07
20 franki	23.43	23.51
20 marke	23.92	24—
Sovereigns	117.16	117.35
Marke	95.10	96.30
Laški bankovci	2.53	2.54
Rublji	4.84	5—
Dolarji	—	—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 19. avgusta 1904.

Termin.

Pšenica za oktober . . . za 50 kg K 10.72
Rz " " april 1905 . . . " 50 " " 10.96
Rz " " oktober 1904 . . . " 50 " " 8.27
Koruzna " september . . . " 50 " " 7.54
Oves " oktober . . . " 50 " " 7.32
Efektiv. vzdržno.

Jako praktično na potovanju.
nepogrešljivo po kratki vporabi.
Preskušeno po zdravstvenih oblastih.
Kalodont
neobhodno potrebna
zobna Crema.
Odlični higieniki potrjajo, da je skrbno gojenje zob in ust za naše zdravje neobhodno potrebno. Zlasti se s tem preprečijo razne zdravne bolezni. Kot izpravično sredstvo zato izkazuje se „Kalodont“, ki spojuje antiseptični vpliv s potrebnim mehaničnim čiščenjem zob na 40-4 brez prednjih.

Umrl so v Ljubljani:

Dne 15. avgusta: Marija Stuchly, oskrbnikova vdova, 80 let, Žabjaki Št. 6, Marasmus senilis.

Dne 17. avgusta: Ivan Gerdadolnik, posestnikov sin, 1 mesec, Karolinska zemlja Št. 46, črevesni katar. — Amalija Počajnik, blagajnica, 24 let, Sv. Petra cesta Št. 57, jetika. — Ivana Roš, sprevidnica žena, 36 let, Cegarjeve ulice Št. 4, Tuberculosis. — Ivana Strupi, delavčica žena, 37 let, Krakovski nas ip Št. 10, srčna hiba.

V deželini bolnicah:

Dne 13. avgusta: Matija Obres, katarski pomočnik, 31 let, Tuberculosis.

Dne 14. avgusta: Anton Zubukovec, delavec, 66 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Ustava nad morjem 2004. Mednar. uranč. Št. 1280 m.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo
18.	9. zv.	732.3	18.8	sr. szahod	nevihta
19.	7. zj.	736.4	16.2	sl. jug	dež
	2. pop.	737.5	19.2	sr. jvzhod	sk. oblaci

Srednja včerajšnja temperatura: 22.0°, normale: 18.6°. — Padavina v mm 11.8.

Zahvale!

Indra Tea Import Company Trst 3.

Graška trgovinska akademija.

Ustanovljena 1863. 2050-6

Javni zavod s čim širirajoče višje srednje šole. Absolventi imajo v polnem obsegu pravico do enoletnega prostovoljstva. Izpravevajo imajo državno veljavo. Zidalo se bo novo, dobro urejeno šolsko postope.

Sprejemljajo se absolventi spodnjih srednjih šol in moščanskih šol (ti pod gotovimi pogoji), vprijem iz drugih enakveljavnih zavodov, pa zavisojo od dovolitve vis. c. kr. ministristva. Ravnoto velja tudi za prestop iz kakrškega razreda višje srednje šole v drugi razred trgovske akademije. (Prošnje na ministerstvo naj se vlagajo pri ravnateljstvu) Pričetek Šol 19. septembra.

Priznani razred, ustanovljen za manj kvalificirane in za take učence, ki niso dovolj zmožni nemščine.

Z zavodom je spojen enoletni kurz za abiturientje (Pričetek 5. oktobra), za absolvente višjih srednjih šol ali njim enakovrstnih zavodov, ki se hote posvetiti trgovskim ali obrtniškim podjetnostim ali pa si kot visokošolci (juristi) svoje znanosti času primerno razširiti.

Dajo se tudi prosti, na nikakršno posebno predznanje navezani celoletni ali polletni kurzi za gospode in posebej za dame. (Pričetek 19. sept. in 16. feb.)

Prospekti razpoljuja in daje nadaljnja pojasnila tudi glede nameščanja učenje ravnateljska pisarna v Gradeu, Kaiserfeldgasse 25.

Otvoritev gostilne.

Vljudno naznamjam, da otvorim

jutri, v soboto, dne 20. avgusta t. l.

gostilno

v Kolodvorskih ulicah št. 31

in se cenjenemu občinstvu priporočam za mnogobrojni obisk.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Lampert.

2354

in se cenjenemu občinstvu priporočam za mnogobrojni obisk.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Lampert.

2354

in se cenjenemu občinstvu priporočam za mnogobrojni obisk.